

DIMECRES DE LA SETMANA I D'ADVENT

ORDENACIÓ D'UN DIACA

RITUS INICIALS

Quan tot és a punt, comença la processó per l'església cap a l'altar, com de costum. L'ordenand, revestit amb àmit, alba i cingol, precedeix el diaca que porta el llibre dels Evangelis que servirà per a la missa i l'ordenació. Segueixen els altres diaques, si n'hi ha; vénen després els preveres concelebrants i finalment el bisbe, portant mitra i bàcul, i un xic darrere seu dos diaques que l'assisteixen. Arribats a l'altar i feta la deguda reverència, cadascú va al lloc que té assignat. Entretant es canta l'antífona d'entrada amb el seu salm.

El bisbe, en accedir a l'altar, i abans de besar-lo, deixa la mitra i el bàcul.

ANTÍFONA D'ENTRADA

Cf. Ha 2,3; 1C 4,5

Ant. El Se-nyor vin - drà, no tri - ga - rà,

 fa - rà llum en les te - ne - bres i es re - ve - la -

 rà a to - tes les na - ci - ons.

Ha 3,1-19

ACLAMACIONS

K. Cist. IX; K. Rom. XVII-B; s. XV-XVII

I

K Yri- e * e- lé- i-son. Chri- ste e- lé-
i-son. Kýri- e e- lé- i-son. Kýri- e
e- lé- i-son.

The musical notation consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody is written in a square-note style with stems pointing downwards. A large red letter 'K' is placed at the beginning of the first line of text. The text is written in a Gothic-style font. The second and third staves continue the melody and text.

HIMNE DE LLOANÇA

K. Rom. X; s. XV

viii. T.

G lóri- a in excélsis De- o. Et in terra pax homíni-
bus bonæ voluntá- tis. Laudámus te. Benedí- cimus te. Ad-
orámus te. Glori- ficámus te. Gráti- as ágimus ti- bi propter
magnam glóri- am tu- am. Dómi- ne De- us, Rex cæléstis, De-

The musical notation consists of four staves. The first staff begins with a treble clef and a common time signature (C). The melody is written in a square-note style with stems pointing downwards. A large red letter 'G' is placed at the beginning of the first line of text. The text is written in a Gothic-style font. The second, third, and fourth staves continue the melody and text.

us Pater omni- potens. Dómine Fi-li unigéni- te Iesu Chri-
ste. Dómi- ne De- us, Agnus De- i, Fí- li- us Patris. Qui tol-
lis peccáta mundi, mise- ré- re nobis Qui tollis peccáta mun-
di, sú- scipe depreca- ti- ónem nostram. Qui sedes ad délixteram
Patris, miseré- re nobis. Quóni- am tu so- lus sanctus. Tu solus
Dóminus. Tu solus Altíssimus, Iesu Christe. Cum Sancto
Spíri- tu, in gló- ri- a De- i Patris. A- men.

COL·LECTA

Oh Déu, vós ens heu ensenyat que els ministres de la vostra Església no han de voler ser servits, sinó estar al servei dels germans; feu-los actius i diligents en l'acció, bons en el servei, i constants en l'oració. Per nostre Senyor Jesucrist.

El bisbe s'asseu, i li donen la mitra.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

LECTURA PRIMERA

Isaïes 25,6-10a

El Senyor convida tots els homes i els eixuga les llàgrimes

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Aquell dia, en aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i suculents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la Mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor.

Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat, perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya».

SALM RESPONSORIAL

22,1-3.4.5.6 (R.: 6cd)

El Senyor és el meu pastor, no em *man-ca* res,
em fa *descan-sar* en prats *deli-ci-osos*;
em mena al repòs vora l'aigua, i *a-llí* em retorna.
Em guia pels camins *se-gurs* per l'amor del seu *nom*. **R.**

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc *por* de res,
perquè us *tinc vo-ra* meu;
la vostra vara *de* pastor
m'*asse-re-na* i em *con-for-ta*. **R.**

Davant meu pareu taula *vós* mateix
i els ene-mics ho veuen;
m'heu ungit el cap *amb* perfums,
ompliu a ves-sar la meva *co-pa*. **R.**

Oh sí! La vostra bondat i el *vos-tre* amor
m'acom-*pa*-nyen tota *la* vida,
i viuré anys *i* més anys
a la *ca*-sa del *Se-nyor*. **R.**

LECTURA SEGONA

Fets 6,1-7a

Elegiren set homes plens de l'Esperit Sant

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula». Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients.

Tothom es posa dret. Mentre es canta l'al·leluia, el bisbe, assegut, posa encens i, després, beneeix el diaca que haurà de proclamar l'Evangelí. Havent deixat la mitra, es posa dret, i quan el diaca, a l'ambó, ha signat el llibre dels Evangelis, li donen el bàcul.

AL·LELUIA

III g

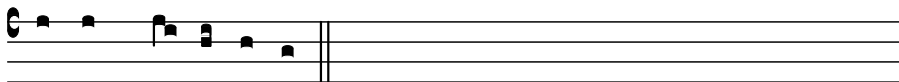
A

l- le- lú- ia, alle- lú- ia, alle- lú- ia.

Vindrà el Senyor a salvar el seu poble; fe- li- ços els qui estan

a punt per a rebre'l.

EVANGELI

Mateu 15,29-37

Jesús cura molta gent i multiplica el pa

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús arribà vora el llac de Galilea, pujà a la muntanya, i s'assegué. Vingué a trobar-lo molta gent que portava invàlids, esguerrats, cecs, sords-muts i molts altres tarats; els deixaven als seus peus, i ell els curava. La gent, en veure que els muts parlaven, es restablien els esguerrats, els invàlids caminaven i els cecs hi veien, es meravellava i glorificava el Déu d'Israel. Llavors Jesús cridà els deixebles i els digué: «Aquesta gent em fa compassió. Fa tres dies que no es mouen d'aquí i no tenen res per menjar. No vull que se'n vagin dejuns: es quedarien pel camí sense forces». Els deixebles respongueren: «D'on traurem el pa que cal per alimentar tanta gent? Aquest lloc és despoblat». Jesús els pregunta: «Quants pans teniu?». Li responen: «Set, i uns quants peixos».

Jesús ordenà que la gent s'assegués a terra, prengué els set pans amb els peixos, digué l'acció de gràcies, els partí, en donava els trossos als deixebles, i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren set senalles plenes de les sobres.

Acabada la lectura de l'Evangelí, el diaca presenta el llibre dels Evangelis al bisbe, el qual el besa i dona la benedicció. Després el diaca el posa reverentment sobre l'altar on quedarà fins que serà lliurat a l'ordenat.

ORDENACIÓ

El bisbe, portant el bàcul, va a la seu preparada per a l'ordenació, davant l'altar, i li donen la mitra. Tothom s'asseu. Es fa la presentació del candidat.

ELECCIÓ DEL CANDIDAT

Un diaca crida l'ordenand:

Que s'acosti el qui ha de ser ordenat de diaca: fra Borja.

El cridat diu:

Sóc aquí.

I s'acosta al bisbe, al qual fa una reverència.

Posat davant el bisbe, l'abat diu:

Senyor bisbe: la santa Mare Església us demana que ordeneu de diaca aquest germà nostre.

El bisbe li pregunta:

Ja sabeu si n'és digne?

L'abat respon:

En quant ho permet la fragilitat humana, sé i dono testimoni que n'és digne.

El bisbe diu:

Amb l'ajut del Senyor Jesucrist, Déu i Salvador nostre, escollim aquest germà nostre per a l'orde del diaconat.

Tothom diu:

Donem-ne gràcies a Déu.

HOMILIA

Llavors tots s'asseuen i el bisbe, [deixant el bàcul], pronuncia l'homilia.

PROMESA DE L'ESCOLLIT

Després de l'homilia, l'escollit, i només ell, s'aixeca i es queda dret davant el bisbe, el qual, portant la mitra i el bàcul, l'interroga amb aquestes paraules:

Fill estimat, abans de ser ordenat de diaca, cal que manifestis davant del poble la teva voluntat d'acceptar aquest ministeri.

Vols ser consagrat al servei de l'Església per la imposició de les meves mans i pel do de l'Esperit Sant?

L'escollit respon:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols exercir amb humilitat i amor el ministeri dels diaques, com a col·laborador de l'orde sacerdotal i en bé del poble cristià?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols guardar amb consciència pura el misteri de la fe, com diu l'Apòstol, i predicar-lo de paraula i d'obra, segons l'Evangeli i la tradició de l'Església?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Tu, que estàs decidit a viure en el celibat: vols observar aquest propòsit durant tota la vida, com a signe de la teva consagració a Crist per causa del Regne del cel, al servei de Déu i dels homes?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols, en el teu nou estat de vida, mantenir i augmentar l'esperit d'oració i, en aquest esperit, segons la teva condició, ser fidel a la pregària de la Litúrgia de les Hores per al bé de l'Església i, també, de tot el món?

L'escollit:

Sí, ho vull.

El bisbe:

Vols imitar sempre la vida de Crist, tu, que repartiràs el seu Cos i la seva Sang quan serviràs a l'altar?

L'escollit:

Sí, ho vull fer amb l'ajuda de Déu.

Després l'escollit se'n va davant el bisbe, que haurà deixat el bàcul, i, agenollat, posa les mans juntes entre les d'ell.

El bisbe diu:

Promets al bisbe diocesà, com també al teu superior legítim, respecte i obediència?

L'escollit:

Sí, ho prometo.

El bisbe acaba dient:

Que Déu mateix dugui a terme aquesta obra bona que ell ha començat en tu.

LLETANIA

Ara tots es posen drets. El bisbe, sense mitra, i amb les mans juntes, de cara al poble, invita a pregar:

Preguem, germans, Déu Pare omnipotent, que faci davallar la seva benedicció sobre aquest servent seu que ha cridat a l'orde dels diaques.

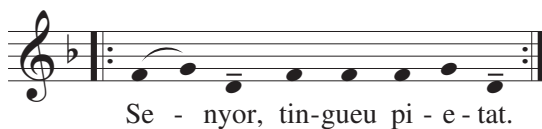
L'escollit es prostra a terra.

El diaca adverteix:

Agenolleu-vos.

I tothom s'agenolla.

I es canten les lletanies, a les quals tothom respon.

Santa Maria, Mare de Déu
Sant *Mi*-quel
Àngels sants de Déu
Sant Joan *Bap*-tista
Sant *Jo*-sep
Sant Pere i sant Pau

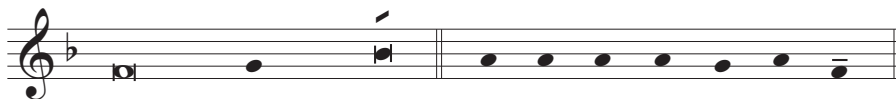
Sant *An*-dreu
Sant Jaume
Sant *Jo*-an
Santa Maria *Mag*-da-lena
Sant *Es*-teve
Sant Ignasi d'Anti-*o*-quia

R. Pre-gueu per nos - al - tres.

Sant Fructuós, sant Auguri
i sant *Eu*-logi
Sant *Llo*-renç
Sant *Vi*-cenç
Sant Jordi
Santa Perpètua i santa *Feli*-ci-tat
San-ta *Ag*-nès
Santa *Joa-na* d' Arc
Sant *Gre*-gori
Sant *A-gus*-tí
Sant *A-ta*-nasi
Sant *Ba*-sili
Sant *E*-frem
Sant *Mar*-tí

Sant Benet, el nos-*tre* pare
Sant Robert, sant Alberic
i sant *Es*-teve
Sant *Ber*-nat
Sant Francesc i sant *Do*-mènec
Sant Francesc *Xa*-vi-er
Sant Francesc *de* Borja
Sant Joan Maria *Vi-an*-ney
Santa *Es*-co-làstica
Santa *Ger*-trudis
Santa Caterina *de* Sena
Santa Teresa de *Je*-sús
Sant *I*-sidre
Tots els sants i santes *de* Déu

R. A - lli - be - reu - nos, Se-nyor.

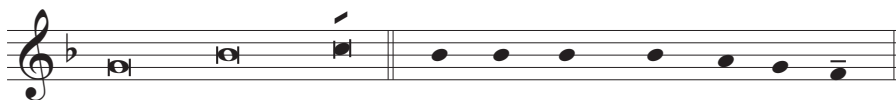
Sigueu-nos *pro*-pici
De *tot* mal
De tot *pe*-cat
De la mort *e*-terna

Per la vostra encarna-*ci*-ó
Per la vostra mort
i la vostra resurrec-*ci*-ó
Per la donació de l'Espe-*rit* Sant

R. Us pre-guem que *ens* es - col - teu.

Nosaltres, *pe*-ca-dors
Gouverneu i protegiu la *vos*-tra *Es*-glé-sia
Conserveu en el vostre servei el papa, els bisbes,
els *pre*-ve-res i els *di*-a-ques
Visiteu i animeu els nostres mones-*tirs* i tots els qui hi *ha*-bi-ten
Beneïu a-*quest* esco-llit
Beneïu i santifiqueu a-*quest* esco-llit

R. Us pre-guem que_ens es - col - teu.

Beneïu, santifiqueu i consagreu a-quest esco-llit
Feu que hi hagi pau i concòrdia en tots els *po*-bles del *món*
Sigueu misericordiós amb els qui *pas*-sen tribulaci-*ons*
A nosaltres mateixos, conforteu-nos i
conserveu-nos en el *vos*-tre sant ser-*vei*
Jesús Salvador, *Fill* del Déu *viu*

Acabat el cant de les lletanies, el bisbe es posa dret, i estant encara de cara a l'altar, i amb les mans esteses, diu:

**Escolteu, Senyor, les nostres pregàries,
i dueu a terme vós mateix
aquest ministeri que em correspon d'exercir;
i aquest, que creiem digne de servir els sagrats misteris,
santifiqueu-lo amb la vostra benedicció.
Per Crist Senyor nostre.**

Tothom respon:

Amén.

El diaca adverteix:

Aixequen-vos.

I tothom s'aixeca.

IMPOSICIÓ DE LES MANS I PREGÀRIA D'ORDENACIÓ

L'escollit s'aixeca, s'acosta al bisbe, que està dret davant la seu, amb la mitra posada, i s'agenolla davant d'ell.

El bisbe li imposa les mans sobre el cap en silenci.

Mentre l'escollit resta agenollat davant d'ell, el bisbe, sense mitra, i amb les mans esteses, diu la pregària d'ordenació:

**Assistiu-nos, Déu totpoderós:
vós, donador de tota gràcia,
distribuïu els diversos ordes
i assigneu a cadascú el seu ofici.**

**Vós, que sou sempre el mateix,
pel vostre Fill i Senyor nostre, Jesucrist,
que és la Paraula, la força i la saviesa vostra,
ho renoveu i ho disposeu tot,
i, preveient-ho des de l'eternitat,
en cada ocasió doneu el que convé.**

**Vós feu créixer el Cos de Crist, que és la vostra Església,
rica en varietat de gràcies
i composta de diversos membres,
que admirablement formen un sol organisme,
temple de la vostra glòria,
per obra de l'Esperit Sant.
Per això constituïreu
tres ordes dedicats al servei del vostre nom,
tal com de bon començament escollíreu els fills de Leví
perquè exercissin el ministeri en el primer tabernacle.**

**Així, també, al principi de l'Església,
els Apòstols del vostre Fill,
guiats per l'Esperit Sant,
elegiren, per col·laboradors seus
en el ministeri de cada dia,
set homes benvistos de tothom;
i, per l'oració i la imposició de les mans,
els encarregaren el servei dels pobres,
perquè ells, els Apòstols,
es poguessin dedicar més plenament
a l'oració i a la predicació de la paraula.**

**Mireu, també, Senyor, amb benevolència el vostre servent
que, amb aquesta oració,
consagrem per a l'ofici de diaca
al servei de l'altar.**

**FEU DAVALLAR, SENYOR,
DAMUNT D'ELL L'ESPERIT SANT,
QUE L'ENFORTEIXI
AMB EL DO DE LA VOSTRA GRÀCIA SEPTIFORME,
PERQUÈ PUGUI COMPLIR FIDELMENT
EL SEU MINISTERI.**

Que sobresurti en totes les virtuts evangèliques:

**l'amor sincer,
el zel pels pobres i els malalts,
l'autoritat humil,
la puresa de vida
i el comportament segons l'Esperit;**

**que en la seva manera de viure
reflecteixi els vostres manaments;
que amb el seu exemple
estimuli el poble sant a imitar-los;**

**que, donant testimoni públic
d'una bona consciència,
perseveri ferm en Crist;
perquè, així, imitant a la terra el vostre Fill,
que no va venir a fer-se servir sinó a servir,
mereixi de regnar amb ell al cel.**

**Ell que amb vós viu i regna,
en la unitat de l'Esperit Sant,
Déu, pels segles dels segles.**

Tothom respon:

Amén.

LLIURAMENT DEL LLIBRE DELS EVANGELIS

Acabada la pregària d'ordenació, tothom s'asseu. El bisbe es posa la mitra.

L'ordenat s'alça i algun diaca o altre ministre li imposa l'estola en forma diacanal i el revesteix amb la dalmàtica.

Mentre l'ordenat és revestit amb les vestidures diaconals es canta:

Ant. *Mogut* SI 83,5a

Se - nyor, fe - liç el qui viu a ca - sa
vos - tra.

Salm 83

Que n'és d'amable el vos-*tre* temple,
Senyor de l'*u*-nivers.
Tot jo sospiro i em de-*lei*-xo
pels atris del *Se*-nyor. **Ant.**

Ple de goig i amb tot *el* cor, (1)
aclamo el Déu que *m'*és vida. (4) **Ant.**

Fins l'ocell hi ha tro-*bat* casa,
l'orenet a s'hi fa un niu on posar *la* fillada,
prop dels vostres al-*tars*,
Senyor de l'univers, rei meu i *Déu* meu. **Ant.**

Feliç el qui viu a ca-*sa* vostra
lloant-vos ca-*da* dia.
Feliços els qui s'acullen als vostres *murs*;
emprenen amb amor el ca-*mí*. **Ant.**

Quan passen per valls *ei*-xutes,
els són com un oasi
beneït amb les pluges *pri*-merenques.
Entren al primer i al segon *mur*,
fins a veure Déu a *Si*-ó. **Ant.**

Senyor de l'univers, escolteu la me-*va* súplica,
escolteu, Déu *de* Jacob.

Déu nostre, mireu amb amor el vostre Un-git,
fixeu-vos en el rei que ens pro-te-geix. **Ant.**

M'estimo més un dia als vos-tres atris
que mil a ca-sa meva;
quedar-me al portal de la casa del meu Déu,
més que viure amb els in-justos. **Ant.**

Perquè el Senyor, protecció nostra i_es-cut,
ens dóna la gràci-a_i la glòria;
el Senyor no refusa cap bé
al qui viu honra-da-ment. **Ant.**

Senyor de l'uni-vers, (3)
feliç l'home que confia_en vós! (4)

Ant. *Mogut*

Se - nyor, fe - liç el qui viu a ca - sa

vos - tra.

Un cop l'ordenat s'ha revestit amb la dalmàtica, el salm es talla i es repeteix l'antífona. No es diu «Glòria al Pare».

L'ordenat, vestit amb vestidures diaconals, s'acosta al bisbe que li lliura, estant agenollat al seu davant, el llibre dels Evangelis, tot dient:

**Rep l'Evangelí de Crist,
del qual has estat fet missatger;
i creu el que llegeixes,
ensenya el que creus
i practica el que ensenyis.**

Finalment el bisbe dóna el bes de pau a l'ordenat, dient:

La pau sigui amb tu.

L'ordenat respon:

I amb el vostre esperit.

Tots els diaques presents també fan el mateix. Mentrestant es canta:

Una mica mogut Jo 12,26

Ant.

Salm 100

Vull celebrar la fidelitat i la *jus-tícia*.

A vós, Senyor, dedico *el meu* cant.

Estudiaré la causa de la gent *hon-rada*,
sempre que recorrin *a mi*. **Ant.**

Portaré les coses de *pa-lau*
amb honradesa *de cor*;
no em proposaré d'*acon-se-guir*
cap objectiu *in-noble*. **Ant.**

No sóc amic dels qui obren *con-tra* llei,
no hi vull *te-nir* tracte;
que s'allunyin de mi els cors *per-versos*,
són per a mi uns desco-*ne-guts*. **Ant.**

Als qui d'amagat infamen els *com-panyes*,
els obligo a *ca-llar*;
m'és insuportable l'home d'ulls *al-tius*
i de cor *ar-ro-gant*. **Ant.**

Poso els ulls en gent fidel del *pa-ís*,
per cridar-los a viure *amb* mi;
són homes de conducta irre-*pren*-sible
els qui estan al meu *ser*-vei. **Ant.**

No tindran lloc al meu *pa-lau*
els homes frau-*du*-lents;
no es mantindrà a la meua *pre*-sència
ningú que *men*-teixi. **Ant.**

No em canso cada dia de fer *ca*-llar
els injustos del *pa-ís*.
Vull que s'acabin a la ciutat del *Se*-nyor
els qui obren *el* mal.

Una mica mogut

Ant.

El meu Pa - re del cel, ho - no - ra -
rà el qui em ser - vei - xi, diu el Se - nyor.

No es diu «Glòria al Pare». El salm es talla i es repeteix l'antifona, després que el bisbe i els diaques han donat l'òscul de pau als ordenats.

No es diu la professió de fe. No es fa la pregària dels fidels.

La litúrgia de l'Eucaristia se celebra com de costum. Mentre es preparen les ofrenes, el bisbe està assegut, portant la mitra, que deixarà en accedir a l'altar. El diaca acabat d'ordenar l'assisteix a l'altar.

LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

ORACIÓ SOBRE LES OFRENES

Pare sant, el vostre Fill, per a donar-nos exemple, va rentar els peus dels seus deixebles; rebeu les ofrenes que us presentem i feu que, oferint-nos nosaltres mateixos com a víctima espiritual, obtinguem l'esperit d'humilitat i de servei generós. Per Crist Senyor nostre.

PREFACI

És realment just i necessari, és el nostre deure i és la nostra salvació, Senyor, Pare sant, Déu omnipotent i etern, que, sempre i en tot lloc, us donem gràcies per Crist Senyor nostre.

Ell, quan vingué per primera vegada, humil, i fet semblant als homes, dugué a terme el pla de redempció preparat en l'antiga aliança i ens obrí el camí de salvació eterna; així, quan vindrà per segona vegada, en glòria i majestat, ell mateix ens donarà els béns que ara esperem, tot vetllant, confiats en la seva promesa.

Per això, amb els àngels i els arcàngels i amb tots els estols celestials, cantem l'himne de la vostra glòria, tot dient:

K. Cist. IX; K. Rom. XI; s. XI

II

S Anctus, * San-ctus, Sanctus Dómi-nus De- us Sá-
ba- oth. Ple- ni sunt cæ- li et ter- ra gló- ri- a tu- a.
Hosánna in ex- célsis. Benedíctus qui ve- nit in
nó- mine Dómi-ni. Hosánna in ex- célsis.

LLETANIA DE LA FRACCIÓ

K. Cist. IX; K. Rom. XI; s. XIV

I

A - gnus De- i, * qui tollis peccá- ta mundi: miseré-
re nobis. Agnus De- i, * qui tol- lis peccá-ta mundi:
miseré- re nobis. Agnus De- i, * qui tollis pec- cá- ta mun-
di: dona nobis pacem.

ANTÍFONA DE COMUNIÓ

Is 40,10; 34,5

Ant.

El Se - nyor ar - ri - ba amb po - der i els
ulls dels seus ser - vents veu - ran la llum.

Salm 93

Els diaca acabat d'ordenar ajuda el bisbe en la distribució de la comunió, especialment a ministre del calze. Els pares i els familiars de l'ordenat poden rebre la comunió amb les dues espècies.

Acabada la distribució de la comunió es canta un cant d'acció de gràcies:

Càntic de Zacaries

Lc 1,68-79

viii. T.

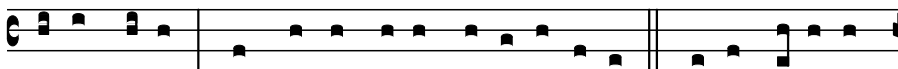
B

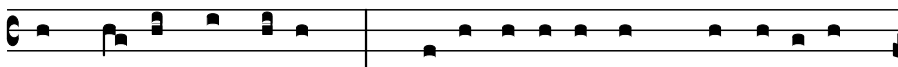
enedí-ctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui- a vi- si- tá-

vit et fecit redempti- ónem plebi su- æ et e-réxit cornu sa-

lú-tis nobis * in domo David pú- e-ri su- i, si- cut locú- tus

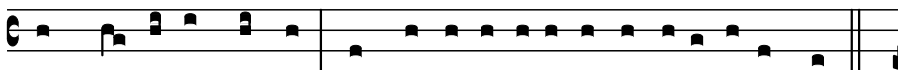
est per os sanctó- rum, * qui a sæcu- lo sunt, prophe- tá- rum

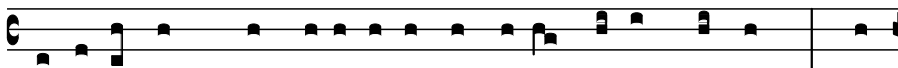
e- ius, sa- lú- tem ex in- i- mí- cis nostris * et de manu ómni-

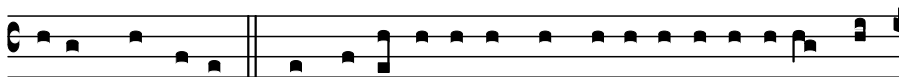
um, qui odé- runt nos; ad faci- éndam mi- se- ri- córdi- am

cum pá- tri- bus nostris * et memo- rá- ri testamé- nti su- i sancti,

iusiu- rándum, quod iurá- vit ad Abraham patrem nostrum, * da-

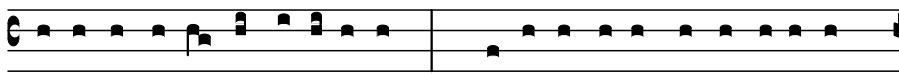
túrūm se nobis, ut si-ne tímó-re, de manu in-imi-córum li-

be-rá-ti, * servi- ámus illi in sancti-tá-te et iustí-ti-a

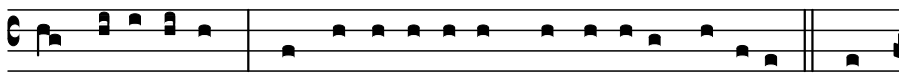
coram ipso * ómni-bus di-ébus nostris. Et tu, pu-er, pro-

phé-ta Altíssi-mi vocábe-ris: * præ-í-bis enim ante fáci-em

Dómi-ni pa-rá-re vi-as e-ius, ad dandam sci-énti-am sa-lú-

tis plebi e-ius * in remissi-ónem pecca-tórum e-órum, per

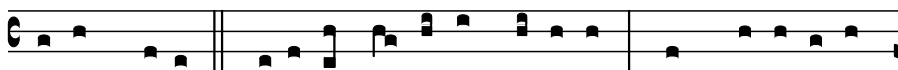
vísce-ra mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri, * in qui-bus vi-si-tá-

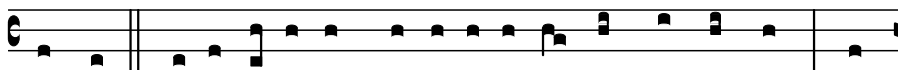
bit nos ó-ri-ens ex alto, illumi-ná-re his, qui in ténebris

et in umbra mortis sedent * ad di-ri-géndo-s pedes nostros in

vi- am pacis. Glóri- a Pa- tri et Fí- li- o * et Spí- ri- tu- i

Sancto. Si- cut e- rat in princí- pi- o, et nunc et semper, * et

in sácu- la sæcu- lórum. Amen.

ORACIÓ POSTCOMUNIÓ

Concediu, Senyor, als vostres servents, alimentats amb el menjar i la beguda celestials, que esdevinguin ministres fidels de l'Evangeli, dels sagraments i de la caritat, per acréixer la vostra glòria i oferir la salvació als creients. Per Crist Senyor nostre.

RITUS CONCLUSIUS

El bisbe, portant la mitra i amb les mans esteses, saluda el poble dient:
El Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom respon:

I amb el vostre esperit.

El diaca diu:

Inclineu-vos per rebre la benedicció.

Tothom s'inclina. El bisbe, amb les mans esteses sobre l'ordenat i el poble, diu la benedicció:

**Que Déu, que t'ha cridat a servir els homes
en la seva Església,
et doni un gran zel envers tothom,
principalment en bé dels afligits i dels pobres.**

Tothom respon:

Amén.

El bisbe:

Que ell, que t'ha encomanat el ministeri
de predicar l'Evangelí de Crist,
t'ajudi a viure d'acord amb la seva paraula
perquè siguis testimoni seu, sincer i fervent.

Tothom respon:

Amén.

El bisbe:

I que el qui t'ha constituït administrador
dels seus misteris,
et faci imitador del seu Fill Jesucrist
i servidor de la unitat i de la pau en el món.

Tothom respon:

Amén.

El bisbe, prenent el bàcul, acaba dient:

I a tots vosaltres, aquí presents,
que us beneixi Déu totpoderós,
Pare, ✠ Fill ✠ i Esperit ✠ Sant.

Tothom respon:

Amén.

El diaca acomiada l'assemblea:

I

- te, mis - sa est.
De - o grà - ti - as.

Havent besat l'altar, i feta la deguda reverència, s'organitza la processó cap a la sagristia, com de costum.